

కాంతమ్మ ఆ రోజు మరీ చీకటి వుండగానే లేచింది. చకచకా పని చేసుకుంది. భర్త మంగ పతి ఇంకా నిద్రలేవలేదు.

“మీ నాన్నను లేవమనవే! అవతల ప్రయాణం పెట్టుకొని ఇంకా ఏం నిద్ర?” కూతుర్ని కేక పెట్టి చెప్పింది.

మంగపతి అదరాబాదరాగా లేచి ముఖం కడుక్కొని కాఫీ తాగి స్నానానికి వెళ్ళాడు.

కాంతమ్మ వంట పనిలో మునిగిపోయింది.

“అమ్మాయ్! ఒసేయ్! నిన్నేనే?”

“అబ్బ! ఏమిటే ఆ కేకలు?” కూతురు తార చిందులు తొక్కింది.

“పేపరు రాలేదా?”

“అదివారం పేపరు ఇంత త్వరగా వస్తుందా ఏమిటి?” అనేసి వెళ్ళిపోయింది.

వెళ్ళే ముందు కాస్త ‘గ్రహణం’ చూచు కొని వెళ్ళే బాగుణ్ణు! ఆ పేపరు సమయానికి రాదు! అయినా అదివారం, అమావాస్య! పెళ్ళి సంబంధం చూడటానికి ఇవ్వాల బయలు దేరడం ఏమిటి? ఆ మనిషికి ఎంత తోస్తే అంతే! అరవ వాళ్ళకు అమావాస్య మంచిదట!

“ఏమే! వడ్డించావా?” స్నానం చేసి పూజ ముగించి హడావిడిగా వంటింట్లోకి వచ్చాడు మంగపతి.

“ఇదో వడ్డిస్తున్నా!” ఆలోచనల నుంచి బయట పడింది.

అదరా బాదరా నాలుగు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుని లేస్తున్న భర్తతో “అయ్యో! అదేమి టండీ! మజ్జిగపులుసు వేసుకోకుండానే లేచారు” అని నొచ్చుకుంటూ అన్నది కాంతమ్మ.

గోతం పట్టతో కుట్టిన సంచితో రెండు రోవ తులూ, నాలుగు పుగాకు కాడలూ పెట్టి అందించింది.

“ఈ సంబంధమైనా ఖాయం చేసుకురండి!” అన్నది.

“అంతా మన చేతుల్లోనే వుందా ఏమిటే?”

“త్వరగా బయలుదేరండి—మళ్ళీ వర్షం జొరబడుతుంది.” అన్నది కాంతమ్మ.

మంగపతి వీధి వాకిలి మెట్లు దిగుతుండగానే నెత్తి ముసుగుతో వెంకాయమ్మ ఎదు రైంది. తక్కున ఆగిపోయాడు.

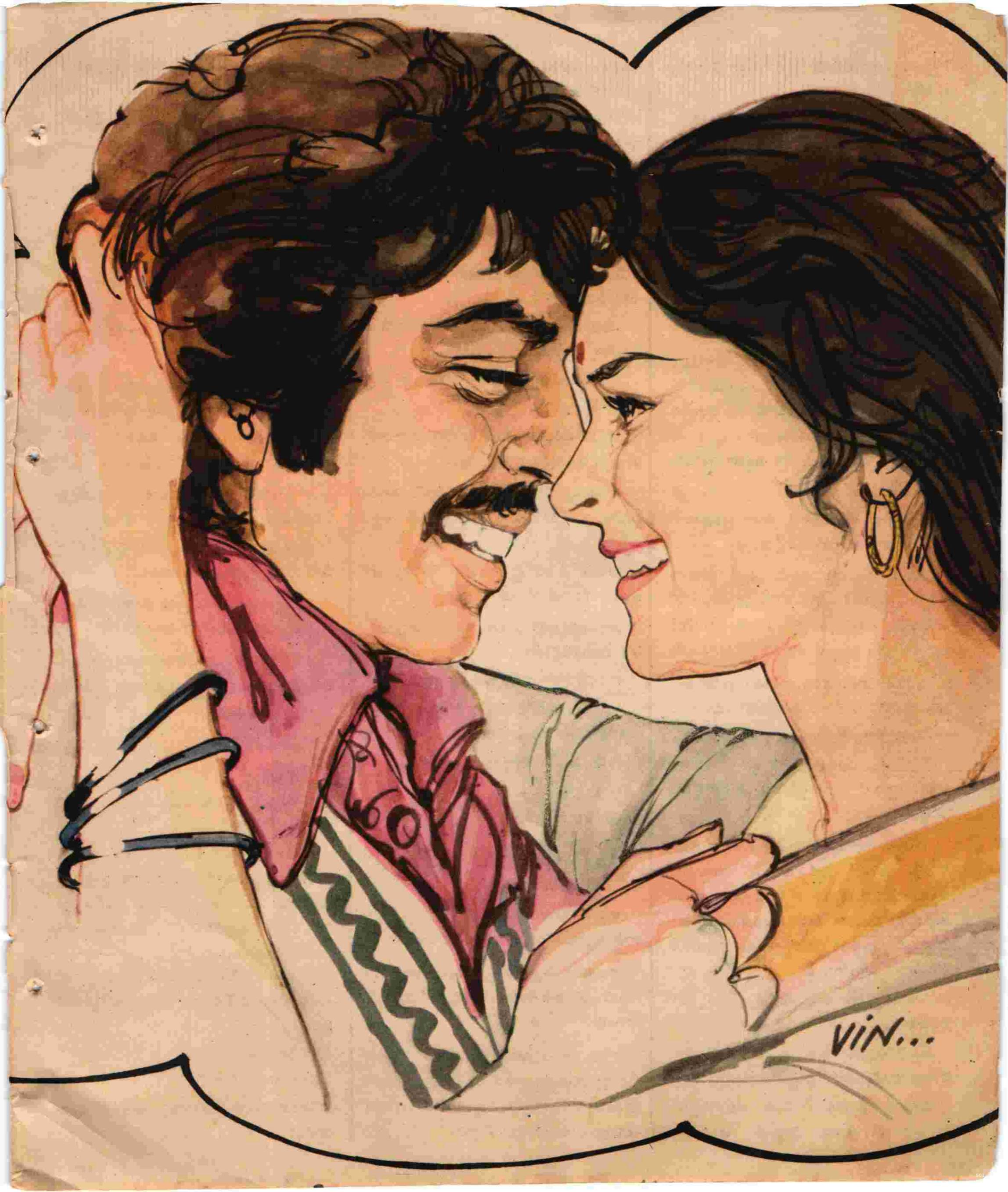
“ఎక్కడ చచ్చావే?” అంటూ పెళ్ళాన్ని వెత్రికేక పెట్టి విల్పాడు మంగపతి.

“అయ్యో ఏమిటండీ? ఏం జరిగిందీ? శుభమా అంటూ

గ్రహణం

వ్యూరెడ్డి స్రీతాదేవి

VIN...

వెళ్తు ఆ మాట రేమిటి? సాగదీస్తూ కాంతమ్మ బయటికి వచ్చింది.

“ఇంకేం జరగాలి? ఇంట్లో ఏం పారిపోతుంది లోపలకు పరిగెత్తావ్? అట్లా ఎదురొచ్చి చావకూడదూ?” విసుక్కున్నాడు.

“అసలు సంగతేమిటో చెప్పండి? ఏం జరిగింది?”

“ఇంకా ఏం జరగాలి? గడప దిగుతుండగానే వెంకాయమ్మ ఎదురైంది.”

“అయ్యో రాత! కుభమా అంటూ లగ్న నిశ్చయాలకు వెళ్తుంటే ఈ అపకకునం ఏమిటండీ?” నీళ్ళు కారిపోయింది కాంతమ్మ.

ఇంట్లో ఎదిగి గుండెల మీది కుంపటిలా వున్న పిల్లకు వెళ్ళిచెయ్యాలని ఆ దంపతులు నానా పాట్లూ పడుతున్నారు. కూతురు మనువు మాట్లాడటానికి వెళ్తున్న మంగపతికి దుశ్చకునం ఎదురైంది. ఈసారన్నా ముడిపడుతుందని ఇద్దరూ గంపెడు ఆశతో వున్నారు.

మంగపతి తేవడానికి చాలా సంబంధాలే తెచ్చాడు—కాని ఒక్కటి కుదరలేదు.

వచ్చిన సంబంధం తల్లికి నచ్చితే కూతురికి నచ్చదు. కూతురికి నచ్చితే తల్లికి నచ్చదు. తల్లి, కూతుళ్ళకు నచ్చితే తండ్రికి నచ్చదు. ముగ్గురికీ నచ్చితే కట్నం ఎక్కువ ఇవ్వలేక బెడిసిపోతుంది.

దేనికైనా కాలం కలిసి రావాలి. బ్రహ్మరాత ఎలా వుందో, దాని రాత ఎలావుందో, మంగపతి ఆలోచిస్తూ నిల్చున్నాడు.

మంగపతి దంపతులు కాస్త పాతకాలం వాళ్ళు. నొసటి రాతల్లోనూ, జాతకాల్లోనూ నమ్మకం కలవాళ్ళు.

కూతురు తారాదేవి జాతకం రాయించి భద్రంగా కొయ్య పెట్టెలో పెట్టి దాచాడు. కూతురుకు వద్దెనిమిదో సంవత్సరం వస్తేగాని వెళ్ళి కాదని జాతకంలో స్పష్టంగా రాసిపెట్టి ఉంది. అయినా మంగపతి కూతురికి పద్నాలుగేళ్ళు నిండగానే సంబంధాలు చూడసాగాడు.

“జాతకం ఎలా ఉన్నా మానవ ప్రయత్నమూ వుండాలిగా?” అనుకొనేవాడు.

మంగపతి వేళ్ళ మీద లెక్క వేసుకొస్తున్న రోజులు చూస్తుండగానే దొర్లిపోయాయి.

కూతురు వద్దెనిమిది నిండి పందొమ్మిదో సంవత్సరంలో అడుగు పెట్టింది. అందువల్లే

ఈ సంబంధం తప్పక కుదురుతుందనే నమ్మకంతో బయలుదేరాడు. అపకకునం ఎదురైంది.

“లోపలకు వచ్చి రెండు నిముషాలు కూర్చోండి.”

భార్య మాటలకు లోపలకువచ్చి కూర్చున్నాడు. ఈసారి ఏ అపకకునం రాకుండా జాగ్రత్తపడ్డారు ఆ దంపతులు.

కాంతమ్మ పెద్ద కాసంత కుంకం బొట్టు పెట్టుకొని దొడ్డితోవన బయటికి వెళ్ళి ఇంటి చుట్టూ తిరిగి వీధి వాకిట్లోకి ఎదురొచ్చింది.

ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ గడపలు దిగుతున్న భర్తకు ఎదురైంది.

మంగపతి వెనక్కు తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

ఇదేమీ పట్టించుకోకుండా కూతురు వసారాలో కూర్చుని వారపత్రిక చదువుకుంటూ వుంది.

కాంతమ్మ భోజనం చేసి వచ్చి వక్క పలుకు పటుక్కున కొరుకుతూ మంచానికి అడ్డం పడింది.

అంతలోనే ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి “అమ్మాయీ!” అంటూ కేకపెట్టి రేచి కూర్చుంది.

వార పత్రికలో సినిమా వార్తలు చదువుతున్న తార వినిపించుకోలేదు.

“నిన్నేనే?” గట్టిగా విల్పింది తల్లి.

“అబ్బ! ఏమిటే అమ్మా నీ గోల?” తార పత్రికలోనుంచి తల ఎత్తకుండానే అన్నది.

“పేపరు వేసి వెళ్ళాడా? ఇలా తీసుకురా!”

“వేసినట్టే వున్నాడు. నువ్వే చూసుకో.” అన్నది తార.

“మా తల్లివిగా కొంచెం తెచ్చి పెట్టవే!” తల్లి భుక్తాయాసంతో అన్నది.

తార విసురుగా రేచి తెలుగు దిన పత్రిక తల్లి కూర్చున్న మంచం మీదవేసి వెళ్ళిపోయింది.

కాంతమ్మ పత్రిక విప్పి వారపలాలున్న పేజీ తీసింది. తన రాశి అయిన ‘వృశ్చికం’ చదువుకోసాగింది.

“ఈ వారం ఆరంభంలో ఎంతో కాలంగా చేస్తున్న ప్రయత్నాలు ఒక దారికి వస్తాయి. వెదకపోయిన తీగ కాళ్ళకు చుట్టుకుంటుంది. బంధు ఆగమనం. కుభకార్యాలు చేస్తారు.”

చదువుతూ వుంటే కాంతమ్మ హృదయం ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది.

తన కూతురు గీత ఇన్నాళ్ళకు బయట పడింది. అచ్చు గుద్దినట్టు రాసి వుంటే ఇంకా సందేహం ఎందుకూ? అమ్మాయి వెళ్ళి నిశ్చయం అయినట్టే!

అదినరే! వెతకపోయిన తీగ కాళ్ళకు చుట్టుకోవడం ఏమిటి చెప్పా?

తన తెలివి తెల్లారిస్తే వుంది? ఇంకా ఆలోచన ఏమిటి? వియ్యాలవారే తన కూతుర్ని వెతుక్కుంటూ వస్తున్నారన్న మాట! అన్న మాటేమిటి? వస్తూనే వుంటారు. ఈ పాటికి బయలుదేరారేమో?

ఈ మనిషి తెలివి దొంగలుతోలా? అట్లా బయలుదేరి వెళ్ళిపోయారే? వాళ్ళే మనింటికి వస్తుంటేనూ? అన్నట్టు ఆ అపకకునం కూడా ఇందుకేనేమో? ఇవ్వాలి వెళ్ళొద్దనేనేమో?

ఆ వెళ్ళేవాడు కాస్త వారపలాలు చూసుకున్నాక వెళ్ళకూడదూ? ఆ మనిషికి అంతా తొందరే!

కాంతమ్మకు ఆలోచనల సంతృప్తిలో భుక్తాయాసం కాస్తా ఇట్టే ఎగిరిపోయింది.

వియ్యాలవారు ఏ వేళప్పుడు వస్తారో ఏమో? కాంతమ్మ రేచి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

కావీ పొడరూ, పంచదారా వున్న డబ్బాలు చూసుకుంది. ఇంత మినపపప్పు నీళ్ళలో వేసింది.

“ఒవే అమ్మాయీ!”

“.....”

“నిన్నేనే?”

“అబ్బబ్బ ఏమిటే ఒక్కక్షణం చదువుకో నివ్వవూ?”

“ఇప్పుడేం చదువే? ఆ పత్రిక అవతల పారేసి తల దువ్వుకో. ఆ మొన్న నాన్న గుంటూరు నుంచి తెచ్చిన గులాబి రంగు పట్టు చీర కట్టుకో. త్వరగాలే!” కూతుర్ని ఉత్సాహంగా హెచ్చరించింది.

“ఇప్పుడా పట్టు చీర ఎందుకే?” పుస్తకంలో నుంచి తల వైకెత్తి ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించింది తార.

“ఎందుకేమిటే? వాళ్ళు ఏ వేళప్పుడొస్తారో ఏమో? ఈ త్వరగా లే!”

తారకు అర్థం కాలేదు. అయోమయంగా చూసింది.

“ ఏమీచే అలా చూస్తావ్ ? వియ్యాలవారు వస్తున్నారు లే. వెళ్ళి తల దువ్వుకో.”

అంతలోనే వీధి వాకిట్లో గుర్రపు బండి ఆగిన శబ్దం అయింది.

ఎవరో పిలుస్తున్నట్టు వినిపించింది.

“ అయ్యో రానే వచ్చారు. ఓనే పిల్లా! నువ్వు లోపలకు వెళ్ళవే! త్వరగా ముస్తాబవు.” కూతుర్ని హెచ్చరించి కాంతమ్మ పరుగు పరుగున వీధి వాకిట్లోకి వచ్చింది.

బండిలోనుంచి ఓ బుర్రమీసాల మొహం బయటికి తొంగి చూసింది.

“ మంగపతిగారిల్లు ఇదేనా అండీ ? ” బుర్ర మీసాలు ప్రశ్నించాయి.

“ ఇదే! రండీ ! ” అంటూ కాంతమ్మ సగం శరీరానికి పైగా తలుపు చాటుకు లాక్కుంది.

బండిలోంచి బుర్రమీసాలాయనా, ఓ యువ కుడూ, మరో నడివయసు వ్యక్తి దిగారు.

యువకుడు కూలింగ్ గ్లాసులు పెట్టుకున్నాడు. జుట్టు మెడల దాకా పెంచుకున్నాడు. ముఖాన్ని కొంతజుట్టు కప్పేస్తూ వుంది. బెల్ బాటం పాంటూ, చిన్న చిన్న నల్లపువ్వులున్న తెల్ల షర్టూ వేసు కున్నాడు.

కాంతమ్మ కళ్ళు వెడల్పు చేసుకొని యువ కుణ్ణి చూసింది.

వచ్చినవాళ్ళ కాళ్ళకు నీళ్ళు ఇచ్చింది కాంతమ్మ. కాళ్ళు కడుక్కొని కుర్చీలో కూర్చుంటూ “ మంగపతిగారు ఏరండీ ? ” అని అడిగాడు బుర్రమీసాలాయన.

“ ఊరు వెళ్ళారు. సాయంకాలానికి తిరి గొస్తారు. కొంచెంనేపు విశ్రాంతి తీసుకోండి! ఈ లోపల ఆయన వచ్చేస్తారు.” అని చెప్పి కాంతమ్మ పక్క గదిలో రెండు మంచాలు వాల్చి పక్కలు వేసింది.

వచ్చినవారిలో పెద్దవాళ్ళిద్దరూ ప్రయాణపు బడలికతో వున్నారు. పడుకుంటూనే నిద్ర పోయారు.

యువకుడు మాత్రం కూనిరాగాలు తీస్తూ, మధ్య మధ్య దేనికోసమో వెతుకుతూ హాల్లో పచార్లు చేస్తున్నాడు.

కాంతమ్మ ఫలహారాలు చేసే ప్రయత్నంలో పడిపోయింది.

మితో కాసేపు ఏకాంతంగా కూచుని కబుర్లు చెప్పకుండా మనుకుంటూ! ఏదో! ఈ జన్మకా ప్రాప్తి లేదు!

దిశానాకూ

తార ముస్తాబై తల్లిపక్కగా వచ్చి కూర్చుంది. కాంతమ్మ కూతుర్ని కళ్ళారా చూసుకుంటూ మురిసిపోయింది.

“ అబ్బాయిని చూశావా ? ”

తార బుగ్గలు కెంపులైనాయి. “ నేనేక్కడ చూశానే ? ” సిగ్గుతో ముఖం దాచుకొని అన్నది.

“ ఆ అబ్బాయి ఒంటరిగా వున్నట్టున్నాడు. వెళ్ళి మాట్లాడు.” మునిమునిగా నవ్వుకుంటూ కూతురితో అన్నది కాంతమ్మ.

“ నేను వెళ్ళను బాబూ! నాకు సిగ్గు ! ”

“ మా తల్లివిగదూ! బాగుండదు వెళ్ళమ్మా ! ” తల్లి బతిమాలింది.

తారకు వెళ్ళాలనే వుంది. పైకి మాత్రం వెళ్ళడం ఇష్టంలేనట్టు ముఖం పెట్టి బయటికి వచ్చింది.

బీరువా మీద వున్న పాత పత్రికలు తీసి చూస్తున్న యువకుడు అలికిడై తలెత్తి చూశాడు.

తార బాగా ముస్తాబయి, చేతిలో త్రివర్ణ ముఖ చిత్రం గల ఓ సినిమా పత్రిక పట్టుకొని తలుపు చాటుగా కనీ కనిపించకుండా నిల్చింది.

“ ఇదిగోనండీ ? ” అంటూ చెయ్యి ముందుకు చాచింది.

అతను “ ఇలా ఇవ్వండి ” అన్నాడు నిల్చున్న చోటునుంచి కదలకుండానే.

సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగిపోతూ ముందుకు వచ్చి పత్రిక అందించింది.

అతను ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ పత్రిక అందుకోబోయి తార చేతిని అందుకున్నాడు. తార చివ్వున తలెత్తి చూసింది. ఇద్దరి కళ్ళూ కలిశాయి.

“ ఓ సారీ ! ” అంటూ చెయ్యి వదిలేశాడు.

“ కూర్చోండి.” అన్నాడు తను కూర్చుంటూ.

తార బోలెడంత సిగ్గుపడిపోతూ ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చుంది.

“ మీకు సిగ్గు ఎక్కువనుకుంటాను. నో.... నో.... ఈ రోజుల్లో మరీ అంతగా సిగ్గుపడితే బాగుండదు.” అన్నాడు ఆ యువకుడు.

తార గతుక్కుమంది.

“ మీ పేరూ ? ”

“ తార.”

“ నా పేరు చంద్రం! తమాషాగా వుంది కదూ? తారాచంద్రుల కథ తెలుసా? ”

తార తెలుసు అన్నట్టు తల ఊపింది.

ఆ పెద్దమనుషు లిద్దరూ కునుకు తీస్తుండగా, కాంతమ్మ వంటింట్లో గారెలతో కుస్తీ పడుతుండగా తారా చంద్రాలు రంగురంగుల కలల ప్రపంచంలో విహరిస్తున్నారు.

ఆ గంటలోనే వాళ్ళు ఎన్నో కబుర్లు చెప్పు కున్నారు. సినిమాల గురించి, తెలుగు నవలల గురించి, అభిమాన రచయిత్రుల గురించి లోకం మర్చిపోయి కబుర్లు చెప్పుకున్నారు.

[46 వ పేజీ చూడండి]

... పొరపాటు! ఎంత పొరపాటు!"

... కున్నాడు ఆ రెండో వ్యక్తి.

కాంతమ్మ వెర్రి చూపులు చూసింది.

తలుపు చాటుగా నిల్చున్న తార కొంచెం ముందుకు వచ్చి చంద్రం ముఖంలోకి దిగులుగా చూసింది.

చంద్రం కళ్ళు పెద్దవి చేసుకొని బుర్ర మీసాలాయన్ని చూస్తున్నాడు.

"పొరపాటు జరిగిపోయింది. మేం వచ్చింది ఒంటిమిట్ట మంగపతిగారి ఇంటికమ్మా! క్షమించండి."

కాంతమ్మ కళ్ళకు బుర్రమీసాలాయన నీనిమాలోని రాక్షసుడిలా కన్పించాడు.

తార నిట్టూర్పు విడిచింది.

చంద్రం తార ముఖంలోకి దిగులుగా చూశాడు.

"లేవండ్రా... ఇంకా కూర్చున్నారే? వాళ్ళు మనకోసం ఉదయం నుంచి ఎదురు చూస్తూ వుండి వుంటారు" అంటూ బుర్రమీసాలాయన లేచి నిల్చున్నాడు.

"పదరా!" తారకేసి చూస్తూ నిల్చున్న చంద్రాన్ని హెచ్చరించాడు తండ్రి.

కాంతమ్మ మాటా పలుకూ లేకుండా కూర్చుండి పోయింది.

చంద్రం తండ్రితో ఏదో చెప్పబోయి, మానేసి వెనకే బయలుదేరాడు. వీధి వాకిలి దాటుతూ మరోసారి తారవంక చూశాడు.

తారకు దుఃఖం పొర్లుకొచ్చింది.

కాంతమ్మ మనసు అవమానంతో దహించుకు పోతూ వుంది.

వాళ్ళు తిని భాళి చేసిన ప్లేట్లూ, దొర్లాడిపోయిన పక్కలూ చూస్తుంటే కాంతమ్మ ఒళ్ళు జలద రించింది.

"తాడి చెట్టులా నిలబడ్డావేమే? ఆ ప్లేట్లు తీసేయ్!" కూతుర్ని కసురుకుంది.

తార దుఃఖం పొంగుకువస్తూ వుంటే లోపలకు పరుగు తీసింది.

దిగాలుపడి కూర్చున్న కాంతమ్మ దృష్టి— అంతదూరంలో వున్న పత్రిక మీద పడింది. కాంతమ్మ కోపం తారాబలం రాసిన వాడి మీదకూ, ఆ పత్రిక మీదకూ మళ్ళింది.

పత్రిక చేతిలోకి తీసుకొని 'గ్రహబలం' వున్న పేజీ తెరిచి చూసింది.

"ఈ ముద నష్టపాటు మరి అట్లా రాశాడే?"

అనుకుంటూ మరోసారి చదవసాగింది.

"మీరు ఈ వారం చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి. ఆ పుస్తకం వచ్చిన వారివల్ల మనస్తాపం కలుగుతుంది. కష్టానికి కష్టం! ఖర్చుకు ఖర్చు! కుటుంబంలో ఆశాంతి...."

కాంతమ్మ మళ్ళీ మళ్ళీ చదివింది. ఇదేమిటి ఇలా వుంది? తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకుండా వుంది.

అయితే తను మధ్యాహ్నం చదివిన పత్రిక ఇది కాదా?

కుర్చీకి వెనక్కి పడి వున్న మరో పత్రిక తీసి చూసింది. గ్రహబలం వున్న పేజీ పైనే వుంది. చదివింది. తారీఖు చూసింది.

అది పోయిన ఆదివారం పత్రిక.

"ఎంత పనిచేశావే? నీ నీనిమా పత్రికలూ నువ్వు మండిపోనూ!" కూతుర్ని తిట్టిపోసింది.

తార మంచం మీద బోర్లా పడుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వుంది.

ఈ వారం పత్రికలో రాసినట్టే జరిగింది. ఎంత అవమానం! ఎంత మోసం! శరీర కష్టానికి కష్టం! ఖర్చుకు ఖర్చు! పైగా ఆయనకు తెలిస్తే! ఆ మోక్ష ఇంకేమయినా వుందా? అసలే అభిమానం మనిషి! తాట ఒలిచెయ్యడూ!

ఆయన వచ్చే సమయం కూడా అవుతోంది. కాంతమ్మ లేచి తార దగ్గర కెళ్ళింది.

"నువ్వెందుకే ఏడుస్తావ్? నాన్న వస్తారేమో? లే! లేచి ముఖం కడుక్కో!"

తార దుఃఖం తారస్థాయిని అందుకుంది.

"ఏదో బండి వచ్చినట్టుంది. నాన్న వచ్చారేమో! లే! ఊ! నాన్నకు జరిగిన విషయం చెప్పకు."

"నేను ఆ అబ్బాయినే చేసుకుంటాను."

కాంతమ్మ విస్తుపోయి కూతురి ముఖంలోకి చూసింది.

"మరెవర్ని చేసుకోను!"

"ఏమిటే వెదవ వాగుడూ నువ్వునూ!"

"నేను ఆయన్ను ప్రేమించాను. ఆయన్ను తప్ప చేసుకోను. బలవంతం చేస్తే అత్మహత్య చేసుకుంటాను."

కాంతమ్మ మతిపోయిన దానిలా కూతుర్ని చూసింది.

"రండి! రండి!"

భర్త వియ్యాలవారిని తీసుకొస్తున్నట్టు తెలుసుకుంది కాంతమ్మ. ఆమె కాళ్ళ కింద భూమి కదిలిపోతున్నట్టునిపించింది.

అనుకుంటూ మరోసారి చదవసాగింది.

"మీరు ఈ వారం చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి. ఆ పుస్తకం వచ్చిన వారివల్ల మనస్తాపం కలుగుతుంది. కష్టానికి కష్టం! ఖర్చుకు ఖర్చు! కుటుంబంలో ఆశాంతి...."

కాంతమ్మ మళ్ళీ మళ్ళీ చదివింది. ఇదేమిటి ఇలా వుంది? తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకుండా వుంది.

అయితే తను మధ్యాహ్నం చదివిన పత్రిక ఇది కాదా?

కుర్చీకి వెనక్కి పడి వున్న మరో పత్రిక తీసి చూసింది. గ్రహబలం వున్న పేజీ పైనే వుంది. చదివింది. తారీఖు చూసింది.

అది పోయిన ఆదివారం పత్రిక.

"ఎంత పనిచేశావే? నీ నీనిమా పత్రికలూ నువ్వు మండిపోనూ!" కూతుర్ని తిట్టిపోసింది.

తార మంచం మీద బోర్లా పడుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వుంది.

ఈ వారం పత్రికలో రాసినట్టే జరిగింది. ఎంత అవమానం! ఎంత మోసం! శరీర కష్టానికి కష్టం! ఖర్చుకు ఖర్చు! పైగా ఆయనకు తెలిస్తే! ఆ మోక్ష ఇంకేమయినా వుందా? అసలే అభిమానం మనిషి! తాట ఒలిచెయ్యడూ!

ఆయన వచ్చే సమయం కూడా అవుతోంది. కాంతమ్మ లేచి తార దగ్గర కెళ్ళింది.

"నువ్వెందుకే ఏడుస్తావ్? నాన్న వస్తారేమో? లే! లేచి ముఖం కడుక్కో!"

తార దుఃఖం తారస్థాయిని అందుకుంది.

"ఏదో బండి వచ్చినట్టుంది. నాన్న వచ్చారేమో! లే! ఊ! నాన్నకు జరిగిన విషయం చెప్పకు."

"నేను ఆ అబ్బాయినే చేసుకుంటాను."

కాంతమ్మ విస్తుపోయి కూతురి ముఖంలోకి చూసింది.

"మరెవర్ని చేసుకోను!"

"ఏమిటే వెదవ వాగుడూ నువ్వునూ!"

"నేను ఆయన్ను ప్రేమించాను. ఆయన్ను తప్ప చేసుకోను. బలవంతం చేస్తే అత్మహత్య చేసుకుంటాను."

కాంతమ్మ మతిపోయిన దానిలా కూతుర్ని చూసింది.

"రండి! రండి!"

భర్త వియ్యాలవారిని తీసుకొస్తున్నట్టు తెలుసుకుంది కాంతమ్మ. ఆమె కాళ్ళ కింద భూమి కదిలిపోతున్నట్టునిపించింది.

అనుకుంటూ మరోసారి చదవసాగింది.

"మీరు ఈ వారం చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి. ఆ పుస్తకం వచ్చిన వారివల్ల మనస్తాపం కలుగుతుంది. కష్టానికి కష్టం! ఖర్చుకు ఖర్చు! కుటుంబంలో ఆశాంతి...."

కాంతమ్మ మళ్ళీ మళ్ళీ చదివింది. ఇదేమిటి ఇలా వుంది? తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకుండా వుంది.

అయితే తను మధ్యాహ్నం చదివిన పత్రిక ఇది కాదా?

కుర్చీకి వెనక్కి పడి వున్న మరో పత్రిక తీసి చూసింది. గ్రహబలం వున్న పేజీ పైనే వుంది. చదివింది. తారీఖు చూసింది.

అది పోయిన ఆదివారం పత్రిక.

"ఎంత పనిచేశావే? నీ నీనిమా పత్రికలూ నువ్వు మండిపోనూ!" కూతుర్ని తిట్టిపోసింది.

తార మంచం మీద బోర్లా పడుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వుంది.

ఈ వారం పత్రికలో రాసినట్టే జరిగింది. ఎంత అవమానం! ఎంత మోసం! శరీర కష్టానికి కష్టం! ఖర్చుకు ఖర్చు! పైగా ఆయనకు తెలిస్తే! ఆ మోక్ష ఇంకేమయినా వుందా? అసలే అభిమానం మనిషి! తాట ఒలిచెయ్యడూ!

ఆయన వచ్చే సమయం కూడా అవుతోంది. కాంతమ్మ లేచి తార దగ్గర కెళ్ళింది.

"నువ్వెందుకే ఏడుస్తావ్? నాన్న వస్తారేమో? లే! లేచి ముఖం కడుక్కో!"

తార దుఃఖం తారస్థాయిని అందుకుంది.

"ఏదో బండి వచ్చినట్టుంది. నాన్న వచ్చారేమో! లే! ఊ! నాన్నకు జరిగిన విషయం చెప్పకు."

"నేను ఆ అబ్బాయినే చేసుకుంటాను."

కాంతమ్మ విస్తుపోయి కూతురి ముఖంలోకి చూసింది.

"మరెవర్ని చేసుకోను!"

"ఏమిటే వెదవ వాగుడూ నువ్వునూ!"

"నేను ఆయన్ను ప్రేమించాను. ఆయన్ను తప్ప చేసుకోను. బలవంతం చేస్తే అత్మహత్య చేసుకుంటాను."

కాంతమ్మ మతిపోయిన దానిలా కూతుర్ని చూసింది.

"రండి! రండి!"

భర్త వియ్యాలవారిని తీసుకొస్తున్నట్టు తెలుసుకుంది కాంతమ్మ. ఆమె కాళ్ళ కింద భూమి కదిలిపోతున్నట్టునిపించింది.